

Katsomusten kasvot

Printtaa valitsemasi tarinat kullekin ryhmälle. Tiedoston alussa on harjoituksissa käytettävät tarinat (A), joista ei ilmene tarinoiden ihmisten nimiä, ammatteja, harrastuksia tai kiinnostuksia.

Jos haluat printata myös henkilökohtaisia seikkoja paljastavat tarinoiden loppuosat (B) näytettäväksi tunnin lopussa, ne löytyvät tämän dokumentin lopusta "Keitä he olivat?" -otsikon alta. "Keitä he olivat?" -tekstit löytyvät myös harjoitusten dioista, joten niitä ei ole pakko printata. Kannattaa lukea tarinoiden kummatkin osat ennen kuin valitset harjoitukseen haluamasi tarinat.

A: HARJOITUKSISSA KÄYTETTÄVÄT TARINAT

1.

Olen kiinnostunut siitä, mistä tässä todellisuudessa on syvimmillään kyse. Kuulun evakelis-luterilaiseen kirkkoon ja harjoitan elämässäni kristinuskoa. Joskus laulan Siionin virsiä, jotka ovat peräisin körttiläisyydeksi kutsutun herätysliikkeen perinteestä. Harrastan myös buddhalaiseen perinteeseen kuuluvaa zen-meditaatiota.

Haluan olla hyvä perheelleni ja ystävilleni. Pyrin kuitenkin myös siihen, että asiat joita teen, edistäisivät hyvää laajemmin maailmassa. Mielestäni ihmisellä on moraalinen velvollisuus tehdä maailmasta parempi paikka, jos hänellä on siihen mahdollisuus. Ympäristö on minulle tärkeä arvo, jonka pitäisi mielestäni vaikuttaa kaikkiin ihmisten valintoihin. Oman elinympäristön pilaamisessa kun ei ole mitään järkeä. Arvoni kumpuavat turvallisesta lapsuudestani, lähipiiristäni sekä osin uskonnosta ja hengellisistä kokemuksista.

Vietän kristillisiä juhlia. Pääsiäiseen kuuluu pääsiäiskirkossa käynti, pääsiäisvirsiä laulaminen sekä ateriointi ystävien kanssa ja herkuttelu pääsiäispaaston päätteeksi. Joulun kuuluu suvun tapaaminen, jouluruokien syöminen yhdessä, lahjojen antaminen, joululaulujen laulaminen ja yleensä myös kirkossa käynti. Juhannusta vietän useimpien ihmisten tapaan mökillä saunoen ja ulkoillen.

2.

Olen muslimi. Arkeni hengelliset piirteet näkisit parhaiten, jos olisit karpäsenä kotini katossa. Herätessäni aamulla ajattelen, että herään Jumalan Armeliaan Armahtajan nimeen – Hän on siunannut minua jälleen uudella päivällä. Samaan aikaan kun osa ikätoveristani laittaa hiuksiaan, minä sidon hiukseni ponnarille ja alan riidellä huivin kanssa. Välillä huivi suostuu hienosti yhteistyöhön, mutta välillä on ”bad hijab day”! Ennen kotoa lähtöä rukoilen vielä aamunsarastusrukouksen. Työpaikalla ajoitan kahvitaumat siten, että pääsen rukoilemaan päivä- ja iltapäivärukoukset samalla kertaa. Arkeni koostuu konkreettisista palvelusmenoista, mutta koen että muutkin asiat joita teen ovat tietynlaista palvelusta. Yritän edistää yhteistä hyvää.

Tärkeimmät elämänarvoni ovat tasa-arvo ja ihmisoikeudet. Tykkään kutsua arvomaailmaani islamilaiseksi feminismiksi. Feminismi ei viittaa vain naisten oikeuksien puolustamiseen, vaan kaikkien ihmisryhmien oikeuksien edistämiseen. Uskon, että myös islam opettaa tähän. Meidät on luotu tänne rakentamaan hyvää ja korjaamaan vääryyttä. Perimätiedon mukaan profeetta Muhammad – rauha hänelle – on sanonut: ”Jos joku teistä näkee vääryyttä, korjatko sen, ja jos ei pysty, tuomitko sen ainakin sydämessään.” Ajattelen myös, että toisten ihmisten elämää ei saa rajoittaa.

Juhlin vuosittain Id-juhlia. Id tarkoittaa arabiaksi juhlaa. Id al-Fitria juhlietaan Ramadanin, eli islamilaisen kalenterin yhdeksännen kuukauden ajan kestävän paaston päättymisen johdosta. Kolme ensimmäistä kymmenennen kuukauden päivää kuuluvat juhlaan. Id al-Adha puolestaan ajoittuu islamilaisen kalenterin viimeiseen kuukauteen ja kestää neljä päivää. Id al-Adha on uhrijuhla. Ne jotka tekevät pyhiinvaellusmatkan Mekkaan, viettävät juhlaa pyhiinvaelluksen päätteeksi. Uhrijuhlan aikaan muistellaan kristityille ja juutalaisillekin tuttua kertomusta, jossa profeetta Ibrahim sai Jumalalta käskyn uhrata poikansa Ismael. Muslimit uhraavat kykynsä mukaan jonkun eläimen, kuten Ibrahimia pyydettiin tekemään. Molemmat juhlat alkavat juhlarukouksella, jonka jälkeen perheet ja ystävät kokoontuvat yhteen juhlimaan ja iloitsemaan. Pidän kiinni siitä, että minulla olisi aina näiden juhlien aikaan töistä vapaata. Olen puolestaan valmis työskentelemään pääsiäisen ja joulun aikaan, jotta kaikki pääsisivät viettämään uskonnollisia juhliaan.

3.

Olen yläkouluikaisesta asti olen ollut ateisti. Minut kasvatettiin ajattelemaan itsenäisesti, etsimään vastauksia sekä kyseenalaistamaan kaikkia vakiintuneita olettamuksia.

Tärkeintä elämässä on pyrkiä kohti onnea ja yrittää elää täysillä joka hetki, koska tämä on ainoa elämä, joka meillä on. Kaikkia ihmisiä on kohdeltava inhimillisellä lämmöllä riippumatta sukupuolesta tai ihonväristä. Ja kaikkea muutakin elävää on kohdeltava hyvin – paitsi hämähäkkejä, joita pelkään! En usko ihmisistä huolehtivaan Jumalaan, ja koen, että maailma on epäreilu paikka, jossa suuri merkitys on onnella ja sattumalla. Mutta juuri sen tähden meidän täytyy huolehtia toisistamme itse.

Vuotuisjuhlat, kuten uusi vuosi tai paaston päättymisen juhla Id al-Fitr, merkitsevät minulle perheen ja ystävien tapaamista sekä iloista aikaa. En kuitenkaan osallistu juhlien uskonnollisiin menoihin.

Maassa, josta olen kotoisin, ei ole uskonnonvapautta. Islamista luopuminen johtaa hengen vaaraan. Perheeni uskonnottomuus olikin vaiettu salaisuus. Muistan erään kerran nuoruudestani, kun olimme vierailulla rukousaikaan. Minä ja isäni jouduimme yhtymään rukoushetkeen ja aloin vain matkia muiden perässä rukouluun kuuluvia liikkeitä. Sillä tavalla me selvisimme.

Sitä myötä kun kasvoin vanhemmaksi, maa muuttui yhä jyrkemmän uskonnolliseksi, ja elämäni tuntui tukalalta. Minulta kysyttiin, miksi en paastonnut Ramadan-kuukauden aikaan tai miksi siskoni ei käyttänyt hijab-huivia. Naapurustossamme juoruiltiin, kun hoidimme perjantaiamuisin puutarhaa moskeijassa käymisen sijaan.

Työskentelin sairaalassa, jossa tapasin päivittäin paljon ihmisiä. Sunnilaisen sukunimeni ja asuinpaikkani perusteella suurin osa oli ajatellut minun olevan sunnimuslimi, mutta jossain vaiheessa tieto ateismistani levisi. Katsomukseni takia lääkäreiden johtoryhmä siirsi minut töihin toiseen sairaalaan. Uusi työpaikka oli vaarallisella alueella, jossa valtaa pitivät aseelliset shiiamuslimien ryhmittymät. Sairaalassa ei ollut turvallista työskennellä sunnina, ateistista puhumattaakaan. En silti voinut riskeerata työttömäksi joutumista. Keksinkin itselleni valenimen ja valeosoitteen. Yritin joka päivä kulkea kotiin eri reittiä siltä varalta, että minua seurattaisiin. Sunnitaustani kuitenkin tajuttiin ja pariin otteeseen jouduin shiiaryhmittymien seuraamaksi. Perheemme muutti useaan otteeseen. Lopulta päätin lähteä kotimaastani. Perhettäni tultiin uhkailemaan pakenemiseni jälkeen. He joutuivat valehtelemaan, että olin perheen musta lammas ja heillä ei ollut mitään tekemistä ateismini kanssa. Perheeni muutti taas, ja toistaiseksi he ovat turvassa.

4.

Olen kristitty. Käännyn 21-vuotiaana ortodoksiksi, mutta ortodoksi-identiteetin vahvistuminen oli pitkä prosessi. Vakaumukseeni vaikuttavat myös aikaisemmat kokemukseni luterilaisuudesta sekä karismaattisesta kristillisyydestä. Ensimmäisestä kaipaen joskus tiettyä jäyhyyttä ja jälkimmäisestä puolestaan ylistämisen iloa. Ekumeenisuus, eli eri kirkkokuntien yhteys, on minulle tärkeää. Kirkkokuntien rajat tuntuvat välillä häiritseviltä. Ortodoksikirkko on kuitenkin minulle koti. En ole kovin kiinnostunut tarkan opillisista kysymyksistä, ja ortodoksisuudessa minua viehättääkin mystisyys. Koen, että muuttumattomasta opistaan huolimatta ortodoksikirkko ei valvo yksilön valintoja tai tuomitse. Kirkossa saa olla oma itsensä.

Minulle tärkein arvo on elämän kunnioittaminen, niin ihmisissä kuin luonnossa. Usko vaikuttaa kaikkialla elämässä – se ei ole arjesta irrallinen asia. Ortodoksisuudesta kumpuavia tapoja ovat ilta- ja ruokarukousten resitointi. Kotini nurkassa on kotialttari, jossa palava lampukka symboloi rukousta. Ortodoksit pitävät kotialttarilla ikonimaalauksia pyhistä ihmisistä. Ihmisillä on omat nimikkopyhänsä, joiden mukaan he ovat saaneet nimensä.

Ortodoksit viettävät lukuisia vuotuisjuhlia, kuten joulua ja loppiaista, eli teofaniaa. Vuoden merkittävin juhla on pääsiäinen. Ortodoksitapoihin kuuluu paastota 40 pääsiäistä edeltävää päivää. Paaston aikana syödään yksinkertaista kasvisruokaa sekä jätetään karkit ja muut herkut. Kirkossa käydään usein. Pääsiäisen kohokohta on pääsiäisyön palvelus. Se alkaa puoliltaöin. Kirkko on aluksi ihan pimeä. Papit sytyttävät tuohuksia, eli rukouskynttilöitä, ja ihmiset sytyttävät niiden liekistä omat tuohuksensa, jolloin kirkkoon lankeaa valo. Riemu ja juhlan tunne on uskomaton, kun pappi ensimmäisen kerran huudahtaa: ”Kristus nousi kuolleista!”. Palvelus kestää pari tuntia ja sen jälkeen on pääsiäisyön juhlaruokailu. Pääsiäisen odotukseen ja juhlintaan liittyy valtava yhteisöllisyyden tunne. Ortodoksit tervehtivät toisiaan 40 pääsiäisen jälkeistä päivää sanomalla: ”Kristus nousi kuolleista!”, mihin vastataan: ”Totisesti nousi!”

5.

Se, millaiseksi koen ihmisen merkityksen maailmassa, kumpuaa itämaisestä ajattelusta ja esoteriasta. Esoteria on monista uskonnoista vaikutteita ottanut perinne, jossa korostetaan ihmisen omaa henkistä kokemusta ja mystiikkaa. Harjoitan monia harjoituksia, joilla on yhteys Kiinan taolaiseen perinteeseen: qigong, taiji, meditaatio ja hierontaharjoitukset. Harjoituksilla pyritään vahvistamaan kaikkialla vaikuttavaa elämänenergiaa.

Ihminen on kokonaisuus, jonka eri puolet vaikuttavat toisiinsa: mieli ja keho ovat jatkumo. Pidän mahdollisena, että ihmisen tajunta voi kuoleman jälkeen jatkua ruumiista riippumatta - samaan tapaan kuin on mahdollista olla tietoinen unitilassa. Olen kuitenkin myös tämän ajan ihminen: en usko täydellä varmuudella mihinkään ja ajattelen, että jokainen ihminen luo elämälleen oman merkityksensä. Hyväksyn kuoleman osaksi luonnon toimintaa.

Ajattelen, että kaikki elämä planeetallamme muodostaa elävän kokonaisuuden, jossa ihminen on osana. Kaikkea elävää tulisi kunnioittaa. Elämässä tulee tavoitella tasapainoa ääripäiden sijaan. Minusta ihmiset voivat kyllä tehdä elämällään mitä lystäävät, jos eivät vahingoita muita tai puutu merkittävällä tavalla toisten elämiin. Itse pyrin tavoittelemaan hyviksi kokemiani ominaisuuksia, eli kehittämään luonnettani – kuitenkin muistaen olla itselleni myös armollinen.

Vietän maassa yleisiä kristillisperäisiä juhlia, mutta ilma niiden uskonnollisia piirteitä.

6.

Olen buddhalainen. Buddhalaisuuteen kuuluu oppi elämän tuhoamattomuudesta ja pyhyydestä sekä kaikkien elollisten välillä vallitsevasta syvästä keskinäisestä riippuvuudesta. Arvoni kumpuavat sekä buddhalaisen tradition viisaudesta että omakohtaisesta kokemuksesta siitä, mitä elämä on. Omakohtainen ymmärrykseni on syntynyt zenmeditaatiosta, joka on alun perin Itä-Aasiassa syntynyt buddhalainen harjoitusmuoto.

Buddhalaisuuden piirissä puhutaan paljon minättömyydestä tai tyhjyydestä. Minättömyys ja tyhjyys ovat toinen tapa ilmaista sitä, miten me kaikki synnymme ja elämme suhteessa toisiimme. Niin ihmiset, eläimet kuin kasvitkin ovat toisiinsa yhteydessä. Itse asiassa olemme syvimmällä tasolla sekä itse että kaikki toiset. Eristäytyminen ja yksinäisyys ovat oikeastaan mahdottomia - emme ole koskaan yksin tai hylättyjä. Tämän yhteytemme takia meillä on vastuu maailmasta ja sen hyvinvoinnista. Emme voi piileskellä ja ajatella, että jonkun muun pitää tehdä jotain. Me olemme se joku muu.

Meditoin kotona aamuisin ja iltaisin. Meditoinnin tarkoitus on kehittää ymmärrystä siitä, että olemme toisiimme yhteydessä. Yhteyden oivaltaminen synnyttää myötätuntoa, joka buddhalaisuudessa mielletään viisaudeksi. Meditoinnin lisäksi vietän aikaa zen centerissä sekä käyn syventämässä zenharjoitustani retriiteissä, joissa meditoidaan hiljaisuudessa monta päivää.

Juhlin yleisiä juhlia, kuten joulua ja pääsiäistä, mutta ilman kristillistä sisältöä. Se lienee nykyään hyvin tavallista, olipa sitten buddhalainen tai ei. Lisäksi keväällä on vesak-juhla, joka on Buddhan syntymäpäiväjuhla, eräänlainen buddhalainen joulukuusi. Joulukuussa juhlitaan Buddhan valaistumisen juhlaa rohatsua.

7.

Olen uudesti syntynyt kristitty, eli olen uskossa ja ottanut aikuiskasteen. Uskon kolmiyhteyteen: Isään Jumalaan, Pyhään Henkeen ja poikaan Jeesukseen. Uskon, että Jeesus kuoli syntieni puolesta sekä ylösnousi, ja että hän palaa vielä jonain päivänä takaisin. Olen kasvanut uskovaisessa kodissa, mutta minulle on annettu vapaus uskoa tai olla uskomatta. Perusluonteeltani olen kyseenalaistaja. En kykene uskomaan vain siksi, että muut uskovat, vaan minulla täytyy olla henkilökohtaiset perustelut ajatuksilleni ja toiminnalleni.

Elämänarvoni pohjautuvat raamattuun. Minulle keskeisiä arvoja ovat oikeudenmukaisuus, toisten ihmisten huomioiminen ja lähimmäisenrakkaus. Tärkeäksi raamatunkohdaksi on tullut Matt. 7:1-2: ”Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan”. En tykkää siitä että minut leimataan ilman että minua tunnetaan, ja sen takia en halua itse leimata muita. Käytän arjessa ohje-nuoranani lausetta ”What would Jesus do?” ja pyrin toimimaan sen mukaisesti. Kulttuuritaustaani liittyy vanhempien kunnioitus ja kohteliaisuus, kuten teititely. Pidän tiiviisti yhteyttä perheeseeni ja käyn heidän luonaan niin usein kuin mahdollista.

Usko näkyy arjessani. Rukoilen pitkin päivää ja iltaani kuuluu iltarukous. Rukoillessani en toista mitään kaavaa orjallisesti, vaan puhun Jumalalle, niin kuin kelle tahansa muulle. Käyn enimmäkseen helluntaikirkon tapahtumissa, vaikka en lokeroikaan itseäni mihinkään tiettyyn kirkkokuntaan. Juhlin kalenterin mukaisia juhlapäiviä. Tärkeimmät ovat joulu ja pääsiäinen. Joulua vietetään oikein kunnolla. Juhlintaan kuuluu paljon ruokaa ja sukulaisia. Annamme joululahjoja ja vietämme aikaa yhdessä.

8.

Elämäkatsomukseltani olen ateisti. Ajattelen, että jokainen lapsi syntyy luonnostaan ateistiksi – vapaana jumalista ja muista kuvitteellisista olennoista. En tietenkään ole kieltämässä uskontoja, ja jokainen saa uskoa, miten tahtoo. Koen kuitenkin ongelmalliseksi, että uskontoa käytetään ihmisten kontrollointiin ja uskonnon nimissä tehdään väkivallantekoja.

Vaikka olen ateisti, elämäntapaani vaikuttaa buddhalaisuus. En usko jälleensyntymiseen, sielunvaellukseen tai karman lakiin, mutta pyrin meditoimaan kaksi kertaa päivässä. Buddhalaisen perinteen mukaan Gautama -niminen ihminen (Buddha) oivalsi meditaation avulla, että todellisuuden perimmäinen luonne on vapaus. Meditoidessa tarkkailen hengitystäni ja yritän kehittää läsnäoloani sekä myötätuntoista asennetta. Tieteellisessä tutkimuksessakin on aivokuvausten avulla havaittu, että meditaatiolla on paljon hyvinvointia lisääviä vaikutuksia.

Juhlin joulua, uuttavuotta, juhannusta ja syntymäpäiviä. Vaikka juhlien alkuperä on uskonnollinen, juhlien sisältö on minulle yhdessäolo - ei uskonto.

Elämäkatsomuksessani kaikkein keskeisintä on mahdollisimman johdonmukainen moraalinen toiminta, joka minulle tarkoittaa elävien olentojen oikeuksien kunnioittamista. Eläintuotanto, eli teollisuus jossa älykkäitä, sosiaalisia ja tuntevia eläinyksilöitä pidetään hirvittävässä olosuhteissa, on yksiselitteisesti väärin. Eläintiloilla kuvatuilla videoilla näkyy toistuvia väärinkäytöksiä ja suoranaista eläinräkkäystä. Kun on nähnyt, millaisista oloista kaupan hyllyllä muovipaketissa lojuva lihassa, maito tai kananmuna on tullut, on vegaaninen elämäntapa ainoa johdonmukainen valinta. Ryhdyin vegaaniksi 14 vuotta sitten, ja se on ollut elämäni paras ja kestävin päätös.

Toinen hyvin tärkeä arvo on feminismi. Feminismi tarkoittaa minulle sitä, että ketään ei saa syrjiä sukupuolen, sukupuoleettomuuden, seksuaalisen suuntautumisen, ihonvärin, vammaisuuden tai vastaavien seikkojen perusteella. Tiukka sukupuolijärjestelmä on epäoikeudenmukainen kaikille. Valtio, kirkko, sukulaiset tai kadulla vastaantulijat eivät saa määritellä ihmisiä, vaan jokaisen täytyy saada itse määritellä identiteettinsä.

9.

Olen muslimi, eli uskon Yhteen Jumalaan. Pukeudun uskonnon mukaisesti julkisilla paikoilla - en kuitenkaan kotona. Rukoilen viisi kertaa päivässä.

Elämänarvoni olen omaksunut vanhemmilta ja uskonnosta. Minulle tärkeitä asioita ovat perhe, ystävät, vapaus, itsenäisyys, uuden oppiminen, suvaitsevaisuus, rehellisyys, ystävällisyys, oikeudenmukaisuus ja luonnon kunnioittaminen. Syön enimmäkseen kasvisruokaa. Vanhempani ovat opettaneet, että kaikista ei tarvitse pitää, mutta kaikkien kanssa on tultava toimeen.

Yksi islamin pilareista on pyhiinvaellus Mekkaan ja sinne minäkin tahtoisin ehdottomasti päästä. Suunnittelen tekeväni pyhiinvaellusmatkan noin kolmen vuoden kuluttua.

Juhlin islamin kahta vuotuista pääjuhlaa jotka ovat nimeltään Id al-Fitr ja Id al-Adha. Id tarkoittaa onnen paluuta tai juhlaa. Id al-Fitria vietetään Ramadanin paastokuukauden päättymisen johdosta ja Id al-Adhaa kerran elämässä tehtävän pyhiinvaellusmatkan päättymisen kunniaksi. Molemmat kaksi juhlapäivää alkavat yhteisellä rukouksella. Loppupäivä omistetaan almujen antamiselle ja ystävien ja sukulaisten luona vierailulle, vaihtaen tervehdyksiä ja lahjoja. Juhlat henkivät rauhaa ja anteeksiantamusta.

B: KEITÄ HE OLIVAT?

1.

Olen Piia, 30-vuotias helsinkiläisnainen. Koulutukseltani olen teologi ja työskentelen eräässä evankelisluterilaisessa seurakunnassa jokapaikanhöylänä. Arkeeni kuuluu työmatkojen kävely, meditointi, radio-ohjelmien kuuntelu kotitöitä tehdessä, emojienvälittely vaimolleni WhatsAppissa sekä granaattiomenien syöminen siemen kerrallaan. Laulan lapselleni iltalauluksi Siionin virsiä. Kirjoitan blogia, luen romaaneja ja seuraan, mitä yhteiskunnassa tapahtuu. Tykkään ruoanlaitosta, kuvataiteesta, käsitöistä ja kauniista asioista.

2.

Olen Nahla, 25-vuotias helsinkiläisnainen. Olen töissä kirjastossa. Arkeeni kuuluu myös järjestötyötä ja nuorisotoimintaa. Olen kiinnostunut siitä, mitä voisin tehdä paremman huomisen hyväksi. Intohimoni on kirjoittaminen. Kirjoitan kaikenlaista: joskus tieteellisiä kolumneja ja välillä runoja. Unelmani olisi saada yksiin kansiin romaanikäsikirjoitukseni, joka on tyylilajiltaan urbaania fantasiaa.

3.

Olen Thair, 27-vuotias irakilaismies, ja asun tällä hetkellä Helsingissä. Ammatiltani olen lääkäri, mutta minulle ei ole vielä suomalaista lääkärinlupaa.

Tulin Suomeen turvapaikanhakijana. Maksoin salakuljettajille laivamatkasta Eurooppaan. Matka oli hirveä. Turkin merivartiosto yritti pysäyttää meidät puhkomalla veneeseemme reikiä. Jatkoimme kuitenkin eteenpäin. Puolet ihmisistä yritti peittää reikiä samalla kuin toinen puoli kauhoi rei'istä pulppuavaa vettä takaisin mereen. Vene lopulta hajosi altamme, mutta olimme onneksi jo uimamatkan päässä rannasta. Menetin matkalla laukkuni, jossa olivat kaikki vaatteeni ja tärkeä omaisuuteni. Nukuimme kaksi päivää mudassa jäätävässä sateessa. Oli outoa olla Euroopassa pakolaisena, sillä olin käynyt vuosia aikaisemmin perheeni kanssa Euroopassa turistilomalla.

Suomeen saavuttuani asuin kahdeksan kuukautta espoolaisen perheen luona päätöstä odottaessani – nyt he ovat minulle kuin toinen perhe. Lopulta sain myönteisen päätöksen. Tuntuu raskaalta aloittaa kaikki alusta, sillä Irakissa minulla oli varallisuutta, koulutus ja työ. Olen kuitenkin todella kiitollinen turvapaikasta. Käytän päiväni opiskellen suomen kieltä. Käyn myös monta kertaa viikossa salilla, tapaan ystäviä, katson leffoja, pelaan shakkia ja soitan pianoa. Tykkään myös pyöräillä aina kun on aurinkoista. Seuraan aktiivisesti jalkapalloa ja olen Real Madridin fani henkeen ja vereen.

4.

Olen Johanna, 30-vuotias pohjoiskarjalainen. Tällä hetkellä olen kotiäiti. Harrastan piirtämistä, lenkkeilyä sekä yksipyöräisellä pyöräilyä. Kiireiset päivät kuluvat ihan tavallisissa arkirutiineissa. Rakastan leipomista ja se on myös keinoni hallita stressiä. Tykkään taiteesta, erityisesti sirkuksesta, teatterista ja elokuvista.

5.

Olen Teemu, 37-vuotias helsinkiläismies. Teen erilaisia töitä: suomennan kirjoja, opiskelen uskontotiedettä sekä toimin shiatsuhierojana. Vapaa-ajallani syvennyn kiinalaisperäisiin harjoitteisiin ja luen sekä kirjoitan. Skeittaaan poikani kanssa. Soitan kitaraa, sävellän biisejä sekä esitän niitä katumuusikkona.

6.

Olen Mitra, 40-vuotias helsinkiläisnainen. Olen zenbuddhalainen pappi ja johdan Helsinki Zen Centeriä. Aikaisemmin olin ammattimuusikko, ja soitan ja opetan musiikkia edelleen hiukan. Zen Centerissä opetan ja ohjaan meditaatiota.

Elämäni on kovin tavallista. Herään, syön, teen töitä, nukun. Meditoinnin ja retriittien lisäksi aikani kuluu esimerkiksi lukemiseen ja runojen kirjoittamiseen. Olen myös tiiviissä kirjeenvaihdossa monen ihmisen kanssa, joten ehkä kirjeenvaihtoaikin voisi nimittää harrastukseksi. Elämässä minua kiinnostaa yrittää löytää aina uusia ja luovia tapoja toimia viisaasti ja ystävällisesti muita ihmisiä, mutta myös itseäni kohtaan. Elämä itsessään on valtava kiinnostuksen ja inspiraation kohde ja lähde.

7.

Olen Janita, 23-vuotias helsinkiläisnainen. Kuulun Suomen romanivähemmistöön. Olen ammatiltani lähihoitaja, mutta tällä hetkellä työskentelen nuoriin liittyvän projektin työntekijänä. Arkeni on tavallista. Uskoon liittyvien tapojen lisäksi käyn töissä ja hoidan kotia sekä lastani. Viikonloppuisin pyrin näkemään kavereitani.

Harrastan lukemista sekä dokumentteja. Olen hyvin kiinnostunut erilaisista maailman ilmiöistä ja tutkin niitä mielelläni. Psykologia sekä ihmisen käyttäytymismallit ovat todella kiehtovia aiheita ja haluaisin tulevaisuudessa päästä opiskelemaan niitä.

8.

Olen Anton, 32-vuotias tamperelaismies. Opiskelen sosiaalipsykologiaa ja haluaisin tulevaisuudessa väitellä tohtoriksi. Opintojeni sivussa teen työtä liikunta- ja kehitysvammaisten avustajana.

Meditoin pian herättyäni ja ennen nukkumaanmenoa. Käyn pari kertaa viikossa kuntosalilla, kahdesti kamppailutreeneissä ja pari kertaa juoksulenkillä tai pyöräilemässä. Näiden lisäksi luen vähän mitä huvittaa, viime aikoina aika paljon romaaneja, runouttakin välillä. Olen kiinnostunut maailmanpolitiikasta, avaruudesta, psykologiasta, filosofiasta, tietoisuudesta ja mielestä, yhteiskunnasta sekä voimailu- ja kamppailulajeista. Tykkään kissoista ja syvänmeren kaloista.

9.

Olen Kadi, 23-vuotias vantaalaisnainen. Olen koulutukseltani lastentarhanopettaja, mutta haluaisin opiskella vielä luokanopettajaksi. Uskonto näkyy arjessani siinä, että käytän huivia – vapaasta tahdostani. Se on osa identiteettiäni, enkä voisi kuvitella eläväni ilman sitä. Ajattelen sitä käyttäessäni, että en mene massan mukana vaan olen oma itseni.

Harrastan salilla käymistä. Olen kiinnostunut valokuvaamisesta sekä leipomisesta, ja tykkään matkustamisesta.